

SAĞLIK VE HASTALIK

Bio-Elektrik Terrain

(Dr. Franz Morell)

Hatırı sayılır filozoflar ve biliminsanları bu iki kavramı yorumlamaya çalışmıştır. Bu nedenle konu hakkında mütevazı birkaç söz söylemekle yetineceğim. Söyleyeceklerim bilimsel anlamda tamamlanmış veya felsefi açıdan kesinleşmiş değil ancak bu kitabın konusuna ilişkindir.

“Sağlık” kelimesini sözlükte aramaya kalkarsanız: iyi olma hali, patolojik semptomlardan arınmış açıklaması ile karşılaşacaksınız. “Hastalık” içinse: beden veya akılda bozukluk açıklamasını bulabilirsiniz. Bu tanımlar yanlış olmadığı gibi doğru da değildir ve kesinlikle yetersiz kalmaktadır. Şu örnek durumu daha iyi izah edebilir: örneğin ağrı-kesici veya psikofarmötik ilaçlar gibi güçlü ilaçlar almış bir insan kendini iyi hisseder, çalışmayı sürdürebilir ve hastalığın belirtilerini göstermez, ancak bu insan gerçekten sağlıklı kabul edilebilir mi?

Kelimelerin yukarıdaki anlamlarına bakarak iki terimin birbirinden bağımsız algılanmasına imkan olmadığı anlaşılır. Birisi sağlık terimini tanımlamak isterse, hastalık terimini de tanımlaması gerekir. Çünkü sağlık kelimesini karşılamayan bir durum mutlaka hastalık kelimesini karşılayacaktır. Belki de sağlık, bedendeki tüm organ ve dokuların işleyişinde sürekli uyum durumu şeklinde tanımlanabilir. Sağlıklı bir insan iç ve dış uyaranlara normal tepki verebilmektedir.

İnsanın gerektiği şekilde tepki veremediği noktada, tepkilerin mevcut olmadığı, az veya fazla olduğu ya da tepkinin yanlış yönde verildiği durumlarda sağlık bozulur, insan hasta olur.

Bu kullanışlı bir yaklaşımdır ve avantajları daha önce anlatılan yaklaşımdan sayıca fazladır. Buradaki dezavantaj, bazen bir tepkinin normal olup olmadığına dair karar vermenin zorluğudur.

“Biyo-Elektronik Vincent” kitabının yazarı ve sistemin isim babası, Fransız araştırmacı, hidrolojist ve mühendis *Prof. Louis Claude Vincent* tarafından kanıtlandığı gibi, hastalık ve sağlık da ölçülebilir kavramlardır [1, 3, 4, 5].

Bu biyolojik alanın (*terrain*) tanımlanmasıyla elde edilir. Biyolojik terraini üç parametre anlatır:

pH Asidite düzeyi, solüsyonda bulunan proton sayısı.

rH₂ Hidrojen gazı basıncı, redüksiyon veya oksidasyon düzeyi, elektron sayısı, polarizasyon. Protonlar ve elektronlar her maddenin vazgeçilmez yapıtaşları ve tüm elektro-manyetik işlemlerin ön gereğidir.

R Ohm ile ölçülen solüsyonun spesifik direnci, mineralizasyon derecesi ve ozmotik basınç.

Sağlıklılık halinin terrainini göreceli olarak küçük bir alan belirler. Sağlıklı terraininden yapılan her sapma, şikayet ortaya çıksın ya da çıkmayın, hastalık anlamına gelir. Kanseri öncesi aşama dahil dejenerasyonu (kanseri) belirleyen, tromboz veya kalp enfarktüsüne eğilimi belirleyen ayrı alanlar, nevroz ve piskoz için, virüsler için, bakteri kaynaklı enfeksiyonlar için daha birçok farklı terrainler bulunur.

Buna göre “biyolojik terrain (alan)” terimi üç koşul (pH, rH₂ ve R) tarafından tanımlanan durumu ifade eder ve bu da hem sağlık veya hastalığın varlığını hem de bedenin ne türden hastalıklara daha yatkın olduğunu anlamamıza izin verir. Örneğin bakteri, hayatını devam ettirmek ve çoğalmak için yukarıda anlatılan üç ölçüm parametresi tarafından tanımlanan çok özel bir terrain veya ortama ihtiyaç duyar. Örneğin tüberkül basili, koli basilinden çok daha farklı bir ortama ihtiyaç duyar, benzer şekilde tetanoz ve kolera basili de farklı ortamlar ister. Bu açıdan bu mikro-organizmalar birer bitki gibidir. Bir çınar ağacı, zakkumdan veya kaktüsten daha farklı toprağa, değişik minerallere, neme, ısıya ve iklim koşullarına kısaca, farklı bir ortama ihtiyaç duyar. Örneğin asidite artması (asit yağmuru) gibi nedenlerle bu yüzeyin bozulması durumunda ağaç hastalanır veya ölür.

Buna göre terrain, çevresel koşullara bağımlıdır. Ortam yaşayan organizmanın iç yüzeyini etkiler ve sonucunda sağlık veya hastalık olur. Bu yüzden sağlık, insanın düzgün biyolojik terrainine sahip olması durumu olarak tanımlanabilir. *Vincent'e* [1, 3, 4, 5] göre bu terrain (alan), gerek evrenden gerekse beden kendi içinden gelen elektro-manyetik dalgalardan da etkilenmektedir. Bunlar tüm evrendeki sonsuz hareketlerin neden olduğu osilasyonlardır. Bu hareketler ise mikro ve makro kozmosta hareket eden her şeyin (galaksiler, güneş sistemleri, gezegenler, uydular (ay), dünyada, yeryüzünde ve yeraltındaki her hareketin, ve canlı maddeyle hareket eden her şeyin) tümevarımsal süreçlerinden oluşur [1]. Elektro-manyetik süreçler, tüm evren içindeki "deux ex machina" dır, (Yunan tiyatro sanatındaki) cennetten gelen beklenmedik yardımcı, düzen getiren ve kanunu simgeleyendir.

Elektro-manyetik osilasyonlar, mineraller içinde bulunan protonların ve elektronların varlığına bağlıdır ve ayrıca bilgi taşırlar. Bir süre öncesine kadar, beden içindeki bilginin gönderenden alıcıya hümoral ve nöral yollarla iletildiğine inanılıyordu. Günümüzde böyle bir düşünce artık geçerliliğini yitirmiştir. Sinir lifleri ve vücut sıvıları, (kan, lenf) motor ve hassas uyarıyı iletirler. Dokuların bakımını yapan, atıklarını toplayan biyo-kimyasal maddeleri içlerinde barındırırlar. Peki, organlar, dokular ve hücreler birbirleriyle nasıl iletişim kurar? *Popp* [2], canlı bir organizma içindeki büyük miktarlarda bilginin sadece radyasyonla, ışık hızında hareket eden osilasyonlarla, iletilebildiğine işaret eder. Bir örnek vermek gerekirse, ölmekte olan hücrelerle yeniden oluşan hücreler arasında sürekli denge sağlanmasına olanak veren bir bilgi sistemi bulunmaktadır. Her saniye yenilenmesi gereken bir kaç bin değil, 7-10 milyon arasında hücre vardır. Sınırlar ve vücut sıvıları bunun için fazlasıyla yavaş kalır. Yine de düşüncemize göre, bilgiyi elektro-manyetik olarak iletmek için vericilere ve alıcılara ihtiyaç vardır, ve bunlara hücre çekirdeği içindeki DNA'nın çift sarmalında rastlanır. (*Popp, Vincent* ve diğerleri) [1, 2].

Bu aşamada, canlı organizma içindeki tüm süreçler için gereken bilginin iletilmesinde elektro-manyetik osilasyonların önemi konusunda daha fazla kanıtımız bulunmakta. Bu osilasyonlar, hücrelerin büyümesi ve ölümü, fermentasyon ve ısının düzenlenmesi, bilinçli ve bilinçsiz algılama gibi tüm metabolik süreçlerden sorumludur. Tek bir hücre bazında her saniye iletilen bilgi o kadar çoktur ki, eğer yazılı halde olsaydı okuması yüz yıl kadar sürerdi (*Popp*).

Elektro-manyetik osilasyonlar bilgi ilettikleri için tüm biyo-kimyasal süreçler arasında öncelik sahibidir. Ancak öncelikle bilginin var olması gerekir. Sadece o zaman, algılanan ve algılanmayan diğer süreçler, mümkün hale geldikten sonra ve elektro-manyetik bilgi tarafından harekete geçirilince meydana gelebilir. Bir çalışanın görevini yerine getirmeden önce müdüründen bir emir, ya da bilgi alması gerekmez mi?

Öyleyse sağlık, beden içindeki tüm bilginin engellenmeden iletildiği stabil durum olarak tanımlanabilir. Beden içindeki bu dahili iletişimin aktarımında meydana gelecek bir bozukluk ise patolojik durum olarak tanımlanabilir. Bu bozukluklar, elektro-manyetik osilasyon sisteminde tıkanıklık durumudur. Patolojik osilasyonlar, normal osilasyonlar üzerinde baskın olup anormal veya yanlış bilgilerin aktarılmasına ve dolayısıyla patolojik tepkimelere ve/veya patolojik doku değişikliklerine neden olur. Öyleyse, bu patolojik osilasyonları azaltmak veya yok etmek mümkün olabilir, sözü geçen tıkanıklıklar giderilebilir, beden böylece normal işleyebilir ve de kendini iyileştirme olanağını elde edebilir.

MORA Terapisinin hedefi ve amacı tam olarak budur.